16/01/2022

Προσκύνησις της Τιμίας αλύσεως του Αγίου Αποστόλου Πέτρου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Την προσκύνηση της τιμίας αλύσεως, δηλαδή της αλυσίδας με την οποία είχαν δέσει τον Απόστολο Πέτρο, εορτάζει σήμερα η Αγία Εκκλησία μας.

Επίσης, σήμερα η Κυριακή ονομάζεται των Δέκα Λεπρών ένεκα της Ευαγγελικής περικοπής που ακούγεται στη Θεία Λειτουργία. Επιπλέον τιμούμε τη μνήμη των Αγίων Μαρτύρων και αυταδέλφων, Πευσίππου, Ελασίππου, και Μεσίππου· και Νεονίλλης τῆς μάμμης αυτών, καθώς και του Νεομάρτυρος Νικολάου του Μυτιληναίου.

«Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν».

Ο Απόστολος Πέτρος, «η κρηπίς της Εκκλησίας, η πέτρα της Πίστεως», σύμφωνα με το δοξαστικό των στιχηρών του εσπερινού, συνελήφθη με διαταγή του τετράρχη Ηρώδη και οδηγήθηκε αλυσοδεμένος στη φυλακή.

Τα μέτρα επιτήρησής του ήταν τόσο αυστηρά, ώστε, εκτός από τους φρουρούς που υπήρχαν έξω από την πύλη της φυλακής, δύο στρατιώτες βρίσκονταν διαρκώς δίπλα του μέσα στο κελί. Τη νύκτα πριν από την προσαγωγή του στο κριτήριο και τη βέβαιη καταδίκη του, και ενώ οι Χριστιανοί αγρυπνούσαν προσευχόμενοι, Άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε, με αποτέλεσμα οι αλυσίδες του Αποστόλου να πέσουν θαυματουργικά, οι πύλες της φυλακής να ανοίξουν και ο φυλακισμένος Απόστολος Πέτρος να απελευθερωθεί.

Η αλυσίδα εκείνη παρελήφθη με ευλάβεια από τους πιστούς ως ιερό κειμήλιο και αποδείχθηκε πηγή ιαμάτων και ποικίλων χαρισμάτων, με τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος. Για το λόγο αυτό, καθιερώθηκε από την Εκκλησία η ημέρα αυτή ως ημέρα ανάμνησης των παθημάτων του Αποστόλου Πέτρου και προσκύνησης της ιεράς αλυσίδας, ώστε οι πιστοί να τιμούν τον Απόστολο και να λαμβάνουν ευλογία από τη δική του σταθερή πίστη και εγκαρτέρηση.

Ταυτόχρονα, να θυμούνται οι Χριστιανοί και να βιώνουν όσα ο Απόστολος Πέτρος και οι λοιποί Απόστολοι και Μάρτυρες υπέμειναν, μέχρι να ριζώσει και να στερεωθεί το δένδρο της αληθινής Πίστης στον Τριαδικό Θεό «εις πάσαν την γην».

Αναφωνούμε μαζί με τον υμνογράφο «Χαίροις ο θερμός της Πίστεως πρόμαχος, ο θερμή τη διανοία τον Χριστόν ομολογήσας, και Υιόν Θεού εν παρρησία πολλή. Χαίροις της οικουμένης το αγαλλίαμα, και της ουρανών Βασιλείας κλειδούχε».

Η προσκύνηση της Τιμίας Αλύσεως μάς διδάσκει, για ακόμα μια φορά, ότι και τα αντικείμενα που χρησιμοποιούν οι Άγιοι γίνονται ιερά κειμήλια και αναδεικνύονται σε πηγή αγιασμού και ευλογίας από το Θεό, ένεκα της πίστεως και της παρρησίας των Αγίων μας. Όμως, σε εμάς εναπόκειται η σοβαρή και διακριτική αξιοποίηση αυτών των πνευματικών ευκαιριών.

«Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητήν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἀλλ᾽ ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ᾄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.».

Αναμφίβολα, προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να γνωρίζουμε, να διδάσκουμε και, με νου, να διακρίνουμε την ευλογία σύμφωνα με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

Το περιστατικό των δέκα λεπρών, που ακούμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, βλέπουμε να επαναλαμβάνεται συχνά στην καθημερινή μας ζωή. Από το Θεό όλοι μας παίρνουμε άπειρες δωρεές και ευεργεσίες. Είναι γεγονός ότι τίποτε δεν έχουμε που να μην το έχουμε λάβει ως δωρεά από τον Πανάγαθο Θεό. Όλα όσα διαθέτουμε ως ικανότητες είναι θείες δωρεές.

Ιδού γιατί ο Χριστιανός αισθάνεται αναγκαίο με νου και ευλάβεια να ευχαριστεί και να δοξολογεί το Θεό. Η ευχαριστία αυτή δεν περιορίζεται σε μια τυποποιημένη εκφορά λόγων, αλλά πηγάζει εκ βάθους καρδίας και εκφράζει μια ολοκληρωμένη στάση που θα πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος στη ζωή του. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να μιμηθούμε το παράδειγμα του ενός λεπρού που επέστρεψε και ευχαρίστησε τον Κύριο. Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μόνο αν στη ζωή μας όλα όσα έχουμε και διαθέτουμε, τα αναφέρουμε ευχαριστιακά προς τον Κύριο και Θεό μας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου